

Levou zadní 1 – poslechy

2.1, cv. 10

Christian: Kdo je to?

Emil: To je učitel.

Christian: Jaký je?

Emil: Je **mladý** a sympatický.

Káťa: Co je to?

Emil: To je batoh.

Káťa: Jaký je?

Emil: Je **velký** a červený, ale není moderní.

Učitel Jan: Co je to?

Li: Ano, to je židle.

Učitel Jan: A jaká je?

Li: Je hnědá a **stará**.

Christian: Co je to?

Li: to je tužka.

Christian: Jaká je?

Li: Je **nová** a žlutá.

Emil: Co je to?

Christian: to je pravítko.

Emil: Jaké je?

Christian: Je **malé** a modré.

2.1, cv. 15

1

Christian: To je **náš** učitel Jan.

Káťa: A to je **naše** učitelka.

2

Káťa: To je **tvůj** batoh?

Emil: To je **můj** batoh.

3

Učitel Jan: Čí je ta učebnice?

Li: To je **moje** učebnice.

4

Christian: To je **tvoje** tužka?

Li: Ne, to není **moje** tužka.

5

Emil: Čí je to pravítko?

Christian: To je **moje** pravítko.

3.1, cv. 3

Pondělí ráno ve škole

Dialog 1

Emil: Ahoj Li, teď je **čeština**, že?

Li: Ahoj. Ne, teď je **matematika**. Máme nový rozvrh hodin.

Emil: A proč?

Li: Je tu nový učitel. Jmenuje se Jan.

Emil: Aha. Tak co dneska máme?

Li: Máme matematiku, český jazyk, chemii, angličtinu a ještě jednou češtinu.

Emil: A co je zítra?

Li: Zítra je čeština, matematika, **zeměpis**, **dějepis** a tělocvik.

Dialog 2

Káťa: Christiane, co znamená "TV"?

Christian: To je **tělocvik**.

Káťa: Aha. A kdy je?

Christian: V úterý a v pátek.

Káťa: A co znamená "VV"?

Christian: To je **výtvarka**. Ta je ve čtvrtek.

4.3, cv. 1

Christian bydlí v Praze 6. Jeho adresa je Sušická **36**, 160 00 Praha. Christian bydlí blízko **zastávky** Sušická. Do školy jede autobusem číslo 131 na zastávku Hradčanská, to je **konečná** zastávka. Ve stanici Hradčanská přestupuje na metro **A** a jede na stanici Můstek (směr Depo Hostivař). Tam přestupuje na tramvaj číslo **6** a jede čtyři zastávky na zastávku Štěpánská. Tam vystupuje a jde 5 minut **pěšky** do školy. Cesta trvá **40** minut.

5.1, cv. 1

Christian a jeho rodina

Ahoj, jmenuju se Christian a je mi **16** let. Jsem student z Dánska, ale teď bydlím v Praze. Na fotce je moje rodina. Vlevo je můj tatínek. Jmenuje se Olaf a je mu **46** let. Je z Dánska a je doktor. Moje maminka se jmenuje Marie. Je jí **40** let a je z České republiky. Je malířka a pracuje v galerii. Mám dva sourozence, staršího bratra a mladší sestru. Na fotografii uprostřed je moje sestra. Jmenuje se Sofie. Je jí **15** let a je studentka jako já. Vpravo je můj bratr. Jmenuje se Markus. Je mu **19** let a pracuje jako kuchař.

6.1, cv. 4

Li a její den

Jmenuju se Li a jsem z Číny. Studuju v české škole a tohle je můj denní program. Ráno vstávám v **6:30**, protože škola začíná v **8** hodin a já bydlím daleko. Sprchuju se a v **6:45** snídám rýžovou kaši nebo polévku s nudlemi a zelený čaj. Čistím si zuby a v **7:15** jedu do školy. Jedu metrem a potom tramvají asi 30 minut. V **7:55** jsem ve škole. Dopoledne se učím a v **11:30** obědvám ve škole české jídlo. Škola končí ve **14:30** nebo v **15** hodin. Pak jedu domů a píšu domácí úkoly. V **5** odpoledne mám volno. Čtu knihu, poslouchám hudbu nebo kreslím. Ve středu v **16:30** hodin mám hudebku a hraju na housle. Večer vařím rýži a maso a večeříme obvykle v **19** hodin. Ve **20** hodin mluvím s rodiči nebo se díváme na televizi. Jdu spát asi v **10** hodin večer.

6.1, cv. 6b

Li: Ahoj Káťa, máš čas odpoledne?

Káťa: Ahoj Li, mám. Proč?

Li: Chci jít hrát badminton, nechceš jít taky?

Káťa: Tak jo. A v kolik jdeš?

Li: Ve 3, hned po škole.

Káťa: Já dnes končím až ve 4. Šlo by to?

Li: Nevadí. Tak ve 4 u školy. Zatím!

Káťa: Zatím ahoj!

Pracovní sešit – Lekce 6, cv. 20

Emil, Christian, Li a Káťa jsou ve škole.

Emil: Čau, Christiane, jdeš hrát fotbal?

Christian: Čau, **co** říkáš? Nerozumím ti.

Emil: Promiň, mluvím moc rychle. Jdeš hrát fotbal?

Christian: Aha. Jo, jasně. **Rád** hraju fotbal. Kdy a kde?

Emil: **Ted'** na hřišti. Fyzika není.

Christian: Tak to je super. Káťo, jdeš taky?

Káťa: Hrát fotbal nebo se dívat? Na fotbal se dívám ráda, ale nerada ho hraju.

Christian: **Nerada** běháš, co?

Káťa: Běhám ráda. Běhám každé **ráno**.

Emil: Já taky rád běhám. Ale nerad vstávám. Běhám večer. A co ty Li, jdeš taky?

Li: Ne díky. Nerada sportuju a **neumím** hrát fotbal.

Emil: Co teď, Káťo, posloucháš?

Káťa: To je ukrajinská kapela. Zpěvák je můj kamarád. Taky dobře fotografuje a je moc chytrý, protože hodně čte. **Někdy** si spolu píšeme.

Christian: Někdy? Každý den! Ale je pravda, že fotografuje moc **dobře**. Já radši maluju.

Emil: Tak hrajeme?

7.1, cv. 11

Co jí Christian?

Ráno většinou snídám **jogurt** a čaj. K svačině mám většinou chleba a **sýr**, nebo šunku. Obědvám ve školní jídelně. Mám rád **těstoviny**, pizzu a polévky. Moje oblíbená polévka je rajčatová. Nechutnají mi **sladká** jídla, jako například palačinky. Nikdy nejím knedlíky. K večeři jím většinou chleba, zeleninu, sýr nebo **vejce**. Mám alergii na ořechy, nemůžu jíst nic **ořechového**. Nejsem vegetarián, ale maso mi nechutná. Jím jenom **kuřecí**. Přes den piju vodu, **čaj** a někdy Coca-Colu.

10.3, cv. 1

Učitel Jan: Představte si, že jste vyhráli poukaz na dovolenou. Kam byste jeli? A co byste tam dělali?

Li: Já bych letěla na **Krétu**. Chtěla bych vidět nějaké antické památky. Každý den bych plavala v **moři** a jedla bych řecký **salát**.

Emil: Já bych letěl do Říma. Navštívil bych Koloseum a Vatikán. Bydlel bych v luxusním **hotelu** a každý den bych jedl **pizzu**.

Christian: Já bych jel do Barcelony. Šel bych se podívat na katedrálu Sagrada Familia, pak bych si dal nějaké typické španělské **jídlo** a večer bych šel na **fotbal**.

Káťa: Já bych letěla do Paříže. Navštívila bych Eiffelovku a šla bych na **výstavu** do Louvru. Nakonec bych koupila tři kila makronek a přinesla bych je v pondělí do **školy**.

12.3, cv. 1

Emil a Li si povídají, co dělali o prázdninách

Emil: Co jsi dělala o podzimních prázdninách?

Li: Byla jsem s rodiči na výletě v jižních Čechách. Navštívili jsme Český Krumlov a zámek Hluboká.

Emil: Ty jo, tak to musel být super výlet! A co se ti líbilo nejvíc?

Li: Asi zámek Hluboká. Byli jsme vevnitř na prohlídce, bylo to hrozně zajímavý. A co jsi dělal ty?

Emil: Já jsem jel do Kutné Hory. Je tam super katedrála a taky jsem viděl tu známou kostnici.

Li: Kostnici? Co to je?

Emil: To je malý dům u hřbitova, kde jsou dekorace z lidských kostí. Je tam třeba lustr z kostí. Počkej, ukážu ti fotky.

12.4, cv. 2

Jak vznikl kostkový cukr

Dřív se cukr prodával ve formě homole. To byl opravdu velký kus cukru. Bylo to velmi **nepraktické**, protože se cukr musel sekat. A bylo to také **nebezpečné**. V roce **1841** v Dačicích sekala paní Juliana Radová cukr z homole a zranila se na **prstu**. Na obědě měla ten den pány z Dačické **továrny** na cukr. Ukázala jim zranění a řekla jim, že by měli cukr vyrábět v malých kouscích, například ve formě **kostky**. Její manžel nápad zrealizoval a v roce **1843** začala Dačická rafinérie oficiálně vyrábět **kostkový** cukr.